

РЕШЕНИЕ

№ 742

гр. София, 08.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Геновева Йончева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **1656** по описа за **2024** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 6009/28.12.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав по НАХД № 10337/2023г. е отменен Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба № [ЕГН] от 25.05.2021г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с който на „ТРАНС ГРУП ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД на основание чл.187я, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП.

Решението е обжалвано от АПИ като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и вместо това потвърждаване на ЕФ. Въз основа на подробно изложените в касационната жалба съображения се мотивира извод, че не е налице законова пречка санкцията за процесното нарушение да бъде наложена с електронен фиш, вкл. се препраща към мотивите към законопроекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване чрез адв.Л. моли обжалваното решение да бъде оставено в сила като бъде взето предвид и решение на СЕС от 22.11.2024г. по дело № С-61/2023г. Моли за присъждане на разноски по представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 25.05.2021г. в 11,58 часа пътно превозно средство, представляващо товарен автомобил „М. Актрос“ 1844 ЛС с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 18 000 кг, брой оси 2, екологична категория Евро 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща допустима максимална маса на състава 40 000 кг, се движи в Столична община по път А-6, като в пътния участък при км 50+427 с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, движението е осъществено без да е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата /ЗП/. Нарушението е установено с устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 ЗП.

С оглед идентифициране субекта на отговорност, електронната система за събиране на пътни такси генерира автоматично данни за собственици и ползватели на ППС, вследствие което било установено, че собственик на заснетото превозно средство е санкционираното дружество. Въз основа на това бил издаден процесният ЕФ.

Същият съдът приел за незаконосъобразно издаден поради това, че в закона не е предвидена възможност да бъде наложена санкция за извършеното административно нарушение по този процесуален ред чрез издаване на ЕФ.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.102, ал.2 ЗДвП предвижда, че собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство, а разпоредбата на чл.179, ал.3б ЗДвП гласи, че собственик на пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно декларирани данни, посочени в чл.10б, ал.1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозно средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лв.

Както е посочил и районният съд, в чл.39, ал.4 ЗАНН изрично е предвидена възможността за налагане на глоби в размер над необжалваемия минимум с електронен фиш, когато административното нарушение е установено и заснето с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, но когато това е изрично предвидено в закон.

Разпоредбата на чл.189ж ЗДвП, на която се позовава касаторът, в относимата към датата на нарушението редакция – ДВ, бр.105 от 18 Декември 2018г., предвижда в

ал.1, че при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. От своя страна чл.179, ал.3 ЗДвП в относимата редакция предвижда, че водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл.10, ал.1, т.1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 300 лв. Съгласно чл.10, ал.1, т.1 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние - винетна такса за пътни превозни средства по чл.10а, ал.7 - пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса до или равна на 3,5 тона: 1. моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на пътници; 2. моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на товари; 3. моторни превозни средства с повишена проходимост.

Процесното ППС не попада в тази категория, съответно процесното нарушение не може да бъде санкционирано по реда на чл.189ж, ал.1 ЗДвП с издаване на ЕФ, а с издаване на наказателно постановление по общия ред. Правоприлагането по аналогия и извличане по тълкувателен път на възможността за това е изрично изключена от разпоредбата на чл.46, ал.3 ЗНА.

За пълнота следва да се посочи, че този законодателен пропуск е отстранен с изменението на закона със Закона за изменение и допълнение на Закона за пътищата, обн. ДВ, бр.13 от 2024г., в сила от 13.02.2024г. Това изменение обаче е неприложимо спрямо процесния случай, с оглед разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗАНН.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на ответника се следват разноски като такива са доказани в размер на 650 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 15.05.2024г. С другия представен договор за правна помощ от 06.02.2024г. е договорено възнаграждение в размер на 650 лева за изготвяне на отговор по касационната жалба и процесуално представителство по настоящото дело, но заплащането му е предвидено да се извърши по банков път, а доказателства, че това е сторено, не са представени.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 6009/28.12.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав по НАХД № 10337/2023г.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ТРАНС ГРУП ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД сумата в размер на 650 /шестстотин и петдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

